

Smjernice

Smjernice za izračun kapitalnih zahtjeva za valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu SREP procesa

Smjernice za izračun kapitalnih zahtjeva za valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu SREP procesa

Sadržaj

1.	Smjernice za izračun kapitalnih zahtjeva za valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu SREP procesa	3
	Glava I. – Predmet, područje primjene i definicije	4
	Glava II. – Zahtjevi u vezi s kapitalnim zahtjevima pozajmljivanja u stranoj valuti za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu SREP procesa	5
	II. 1. Prag primjene	5
	II. 2. Postupak	6
	II. 3. Supervizorski pregled upravljanja pozajmljivanjem u stranoj valuti	6
	II. 4. Supervizorski pregled adekvatnosti kapitala	7
	II. 5. Primjena nadzornih mjera	9
	II. 6. Interakcija s makrobonitetnim mjerama	11
	Glava III. – Završne odredbe i primjena	12

1. Smjernice za izračun kapitalnih zahtjeva za valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu SREP procesa

Status ovih smjernica

Ovaj dokument sadrži smjernice objavljene u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (Uredba o EBA-i). U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EBA-i nadležna tijela moraju poduzeti sve napore kako bi se uskladila sa smjernicama.

Smjernice navode EBA-ino stajalište o odgovarajućim nadzornim praksama unutar Europskog sustava financijskog nadzora ili o tome kako bi se pravo Unije trebalo primjenjivati u određenom području. EBA stoga očekuje da se sva nadležna tijela kojima su smjernice upućene s njima usklade. Nadležna tijela na koja se primjenjuju ove smjernice trebaju ih se pridržavati njihovim uvođenjem, kada je to moguće, u svoje nadzorne prakse (npr. izmjenjujući svoj pravni okvir ili svoje postupke nadzora).

Zahtjevi za izvješćivanje

U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) 1093/2010 nadležna tijela moraju obavijestiti EBA-u o tome jesu li usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama, odnosno o razlozima neusklađenosti do 28. veljače 2014. Ako izostane odgovor unutar ovog roka, EBA će smatrati da nadležna tijela nisu usklađena. Obavijesti treba slati obrascem koji se nalazi u odjeljku 5. na adresu compliance@eba.europa.eu s uputom na „EBA/GL/2013/02”. Obavijesti trebaju slati osobe s odgovarajućom nadležnošću za izvješćivanje o sukladnosti u ime svojih nadležnih tijela.

Obavijesti će biti objavljene na EBA-inoj internetskoj stranici u skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EBA-i.

Glava I. – Predmet, područje primjene i definicije

1. U skladu s Preporukom Europskog odbora za sistemski rizik od 21. rujna 2011. o pozajmljivanju u stranim valutama (ESRB/2011/1), posebice Preporukom E – kapitalni zahtjevi, ove se smjernice odnose na kapitalne zahtjeve za valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu postupka supervizorskog pregleda i procjene (SREP) članka 97. Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRD).
2. Ove se smjernice primjenjuju na pozajmljivanje u stranoj valuti nezaštićenim dužnicima (stanovništvo i MSP). Za potrebe ovih smjernica primjenjuju se sljedeće definicije:

„strana valuta” znači bilo koja valuta osim zakonskog sredstva plaćanja države u kojoj dužnik ima prebivalište;

„pozajmljivanje u stranoj valuti” znači pozajmljivanje dužnicima bez obzira na zakonski oblik kreditnih pogodnosti (npr. uključujući odgode plaćanja ili slične financijske usluge) u valutama koje nisu zakonsko sredstvo plaćanja države u kojoj dužnik ima prebivalište;

„nezaštićeni dužnici” znači stanovništvo i MSP dužnici bez prirodne ili financijske zaštite koji su izloženi valutnim neusklađenostima između valute u kojoj je odobren kredit i omeđenih valuta; prirodne zaštite uključuju prije svega slučajeve u kojima dužnici dobivaju dohodak u stranoj valuti (npr. doznake/izvozni primitak), dok financijske zaštite pretpostavljaju postojanje ugovora s financijskom institucijom;

„nelinearna veza između kreditnog i tržišnog rizika” znači situacija kada promjene u tečaju, pokretaču tržišnog rizika, mogu uzrokovati nerazmjerne učinke na sveukupnu razinu kreditnog rizika; u tom kontekstu, fluktuacije tečaja mogu utjecati na kapacitete servisiranja duga dužnika, potencijalno i na izlaganje neispunjavanju obveza te vrijednost kolaterala, uzrokujući time velike promjene za kreditni rizik.

3. Ove su smjernice upućene nadležnim tijelima. Usredotočene su na SREP kako bi osigurale da institucije imaju odgovarajuće aranžmane, strategije, postupke i mehanizme za identificiranje, kvantificiranje i upravljanje valutno induciranim kreditnim rizikom te da imaju odgovarajuće iznose, vrste i distribuciju internog kapitala u odnosu na valutno inducirani kreditni rizik. Ako, kao rezultat postupka, nadležna tijela utvrde nedostatke u aranžmanima, strategijama, postupcima i mehanizmima upravljanja rizikom te zaključe da kapital koji neka institucija posjeduje nije odgovarajući, smjernice nalažu da bi nadležna tijela od institucija trebala zatražiti učinkovitije upravljanje valutno induciranim kreditnim rizikom koristeći mjere navedene u članku 104. Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRD) te, po potrebi, pokrivaju te rizike odgovarajućom razinom kapitala, povećavajući otpornost institucije na promjene tečaja.
4. Kad god noviji podaci o statusu zaštićenosti od rizika određenog klijenta nisu dostupni, dužnike treba smatrati nezaštićenima od rizika.

-
5. Ove se smjernice primjenjuju na svaku instituciju pojedinačno kada je zadovoljen prag materijalnosti prema glavi II. odjeljku 1.
 6. Smjernice bi se trebale primjenjivati na konsolidiranoj, pojedinačnoj te, ako je moguće, potkonsolidiranoj razini te u skladu s razinom primjene SREP-a prema CRD-u (članak 110.).
 7. Ove smjernice pružaju specifičnu procjenu prema instituciji, kao i primjenu dodatnih kapitalnih zahtjeva. One dopunjuju druge nadzorne mjere, uključujući makrobonitetne mjere, koje nadležna tijela primjenjuju u pogledu pozajmljivanja u stranoj valuti kao što je primjerice viši minimum zahtjeva za jamstvenim kapitalom. Nadležna bi tijela trebala, u skladu sa SREP-om, nastaviti procjenjivati sveukupnu prikladnost svih takvih mjera.

Glava II. – Zahtjevi u vezi s kapitalnim zahtjevima za valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u sklopu SREP procesa

8. U skladu s člankom 97. CRD-a nadležna bi tijela u sklopu SREP-a trebala odrediti osiguravaju li aranžmani, strategije, postupci i mehanizmi koje institucije primjenjuju te njihov vlastiti kapital ispravno upravljanje i pokrivanje valutno inducirano kreditnog rizika. Ovo jasno podrazumijeva da bi nadležna tijela trebala pregledati prikladnost mehanizama ICAAP-a te internih izračuna kapitala za valutno inducirane kreditne rizike. Države članice trebale bi primjenjivati sljedeće zahtjeve uzimajući u obzir usko povezane valute navedene u predloženom ITS-u o usko povezanim valutama prema članku 354. stavku 3. Uredbe o kapitalnim zahtjevima (CRR) te odredbama članka 354. CRR-a¹.

II. 1. Prag primjene

9. Ove se smjernice primjenjuju na svaku instituciju pojedinačno kada je zadovoljen sljedeći prag materijalnosti²:

Kreditni denominirani u stranoj valuti nezaštićenim dužnicima čine najmanje 10 % ukupne knjige kredita neke institucije (ukupni krediti nefinancijskim poduzećima i stanovništvu) kada ta sveukupna knjiga kredita čini najmanje 25 % ukupne aktive institucije.

Nadležna tijela bi trebala primjenjivati Smjernice i za one institucije kod kojih nije dosegnut gore navedeni prag materijalne značajnosti, ukoliko smatraju da je izloženost VIKR-u ipak bitna za tu instituciju. Nadležna bi tijela trebala, u tom slučaju, opravdati i dokumentirati odluke o odbacivanju gore navedenog praga, a na osnovi kriterija koji uključuju, ali nisu ograničeni na sljedeće: znatno povećanje valutno inducirano kreditnog rizika institucije od posljednjeg izračuna; negativni trend tečaja važne strane valute u kojoj su krediti institucije denominirani.

¹ Valute sadržane u tim ITS-ovima bit će ažurirane na godišnjoj razini te se stoga popis ne treba smatrati fiksnim.

² Izračunat prema zahtjevu nadležnog tijela, ali ne češće od godišnje razine.

II. 2. Postupak

10. Postupak koji smjernice uspostavljaju je sljedeći:

- (i) nadležna tijela trebala bi od institucija zahtijevati da utvrde svoje valutno inducirane kreditne rizike za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju;
- (ii) nadležna tijela trebala bi odrediti je li taj rizik materijalan zbog toga što zadovoljava prag ili zbog toga što su ga one smatrale materijalnim;
- (iii) uvijek kada je valutno inducirani kreditni rizik materijalan, nadležna tijela trebala bi od institucija očekivati da se rizik odražava u njihovu ICAAP-u;
- (iv) nadležna tijela trebala bi pregledati način postupanja s valutno induciranim kreditnim rizikom unutar ICAAP-a kao dio SREP-a (glava II., dolje navedeni odjeljci 3. i 4.);
- (v) ako se aranžmani, strategije, postupci i mehanizmi za utvrđivanje, kvantificiranje i upravljanje valutno induciranim kreditnim rizikom smatraju neodgovarajućima, a postojeće razine kapitala nedovoljnima za pokrivanje valutno induciranog kreditnog rizika za nezaštićene dužnike, nadležna bi tijela trebala nametnuti odgovarajuće mjere prema članku 104. CRD-a kako bi se pokrili ti nedostaci, uključujući zahtijevanje od institucija da zadrže dodatni kapital (glava II., odjeljak 5.);
- (vi) ako je institucija dio prekogranične skupine, rezultati procjene valutno induciranog kreditnog rizika unosit će se u postupak zajedničkog odlučivanja kao što je navedeno u članku 113. stavku 1. CRD-a.

II. 3. Supervizorski pregled upravljanja valutno induciranim kreditnim rizikom

11. U vezi s valutno induciranim kreditnim rizikom kao dijela SREP-a, nadležna tijela trebala bi procijeniti sljedeće:

- vrstu tečajnog režima:
 - Nadležna tijela trebala bi razmotriti opseg valutno induciranog kreditnog rizika obzirom na valutne režime u kojima je denominirana izloženost nezaštićenih dužnika te bi posebice trebala uzeti u obzir slučajeve kada (i) su domaća i strana valuta usko povezane (ili zakonom ili bliskošću ekonomija ili monetarnih sustava); (ii) postoji valutni odbor ili vezani tečajni režim te (iii) kada postoji „slobodno promjenjiv” režim. Opseg i uzorak potencijalnih budućih promjena tečajeva općenito ovisi o valuti i valutnom režimu.
 - Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije dobro razumiju moguće buduće trendove i volatilnost tečajeva na stalnoj osnovi i na ekonomskim (stvarnim) tečajnim rizicima, tj. da se ne oslanjaju samo na *de jure* klasifikaciju tečajnog režima. Posebice bi trebala osigurati da institucije provode redovite procjene tečajeva u usporedbi s kreditnom sposobnošću dužnika, budući da su kretanja tečajeva stalan rizik bez obzira na tečajni režim.
- postupke institucije povezane s valutno induciranim kreditnim rizikom :
 - Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije posjeduju politike pozajmljivanja u stranoj valuti , a koje uključuju izričitu izjavu o toleriranju valutno induciranog kreditnog rizika, uzimajući u

obzir kapacitet preuzimanja rizika same institucije, te određuju apsolutne i relativne limite za kreditne portfelje u stranoj valuti i po valutama. . Nadležna tijela trebala bi provoditi preglede politika i postupaka upravljanja rizicima institucija za valutno inducirani kreditni rizik te ocijeniti jesu li, usprkos tim politikama i postupcima, materijalne razine valutno inducirano kreditnog rizika još uvijek nedovoljno obuhvaćene tim postupcima.

- Nadležna tijela trebala bi osigurati da postupci utvrđivanja rizika u institucijama na odgovarajući način obuhvaćaju valutno inducirani kreditni rizik .
 - Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije posjeduju dobre metode nadzora rizika kako bi odražavale valutno inducirani kreditni rizik prilikom bodovanja klijenata i potpisivanja kredita u stranoj valuti, npr. prikladnom cijenom rizika i kolateralnim zahtjevima. Nadležna tijela trebala bi posebice osigurati da institucije u svoje metode procjene rizika uključe pokretače tečajnih rizika.
 - Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije posebice uključe valutno inducirani kreditni rizik u svoje trenutačne nadzore i stoga odrede odgovarajuće pragove povezane s izloženošću. Nadležna tijela trebala bi osigurati da postupci institucija učinkovito utvrde promptne i prikladne preventivne mjere (npr. zatraže pružanje dodatnih jamstava itd.) u slučajevima kada se ti pragovi premaše.
- učinak tečajnih kretanja:
 - Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije uzmu u obzir tečajna kretanja prilikom rejtinga/bodovanja kredita dužnika te kapaciteta otplate duga uključujući njihove interne postupke određivanja cijene rizika i raspodjele kapitala.
 - Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije imaju prikladne postupke za stalni nadzor relevantnih tečajnih kretanja i procjenu tih potencijalnih učinaka na preostali dug i povezane kreditne rizike kako na pojedinačnoj izloženosti, tako i na razini portfelja.
 - Osim toga, nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije povremeno pregledaju status zaštićenosti dužnika budući da on s vremenom može varirati, a institucije bi trebale izbjegavati neispravne klasifikacije dužnika čija se situacija promijenila. Koliko je to pravno moguće, takav nadzor statusa trebao bi se uključiti u uvjete aranžmana pozajmljivanja između institucija i dužnika. Kada instituciji nije na raspolaganju noviji status zaštićenosti od rizika, nadležna tijela trebala bi osigurati da se dužnik smatra nezaštićenim u sklopu njihova sustava mjerenja rizika i ICAAP-a.

II. 4. Supervizorski pregled adekvatnosti kapitala

12. Nadležna tijela trebala bi utvrditi da institucije prikladno uvrste valutno inducirani kreditni rizik za dužnike koji nemaju zaštićenu valutnu poziciju u svoje sustave upravljanja rizikom i ICAAP. Nadležna tijela trebala bi posebice osigurati da:

-
- izloženost institucija valutno induciranom kreditnom riziku ne prelazi njihovu sklonost za preuzimanje rizika te
 - da je valutno inducirani kreditni rizik , uključujući koncentraciju u jednoj ili više valuta, prikladno naveden u ICAAP-u.

13. Bez obzira na način na koji institucije klasificiraju rizike koji proizlaze iz pozajmljivanja u stranoj valuti, u smislu kreditnih i tržišnih rizika, nadležna tijela trebala bi istražiti kako je riješena nelinearna veza između kreditnog rizika i tržišnog rizika te procijeniti je li taj način prikladan.

14. Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije:

- održavaju sveukupnu dosljednost cijelog okvira upravljanja rizikom osiguravajući da su temeljne pretpostavke (razina povjerenja, razdoblje držanja itd.) korištene za mjerenje tržišnog i kreditnog rizika definirane na dosljedan način;
- prepoznaju da portfelji denominirani u stranim i domaćim valutama mogu pokazivati izrazito različite zadane obrasce te bi stoga trebale uzeti u obzir potencijalne buduće kreditne gubitke kao posljedicu fluktuacije tečaja zasebno za različite valute;
- uzeti u obzir učinak tečajnih kretanja na vjerojatnosti kašnjenja u otplati;
- uzeti u obzir činjenicu da mogu postati izloženi tržišnom riziku kroz dužnike čak i ako se zaštite od tečajnih kretanja u vezi sa svojim aktivnostima nastavno na pozajmljivanje u stranoj valuti. (Zaštita od tržišnog rizika može postati neučinkovita kada dužnici koji pozajmljuju u stranoj valuti kasne s otplatom, posebice ako su krediti osigurani u lokalnoj valuti. U tom bi slučaju institucije pretrpjele kreditne gubitke zbog kašnjenja dužnika i istodobno bi bile izložene gubicima tržišnog rizika iz zaštite koja je prekinuta uslijed kašnjenja u otplati).

15. Nadalje nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije kvantificiraju potrebni kapital za pokrivanje rizika valutno induciranog kreditnog rizika , uključujući aspekt koncentracije rizika, na način koji je razborit i usmjeren na budućnost, posebice se usmjeravajući na koncentracije uslijed dominacije jedne (ili više) valute/a (budući da su kretanja tečajeva zajednički faktor rizika koji istodobno pokreće kašnjenja u otplati mnogih dužnika). Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije pružaju obrazloženu procjenu svojih internih razina kapitala raspoređenih za valutno inducirani kreditni rizik .

16. Nadležna tijela trebala bi procijeniti imaju li institucije adekvatan kapital za pokrivanje rizika povezanog s pozajmljivanjem u stranoj valuti procjenom sposobnosti institucija da utvrde temeljne uzroke promjena u svojim kapitalnim pozicijama te jesu li se na odgovarajući način pripremile za moguće dodatne potrebe za kapitalom.

17. Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije temeljito provode planiranje kapitala uzimajući u obzir stresne uvjete te moguće promjene tečajeva. Nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije to čine usredotočujući se ne samo na izravne učinke nominalnih prilagodbi već uzimajući u obzir i

neizravne posljedice za parametre kreditnog rizika. Ako neka institucija ima uspostavljene napredne modele, od nadležnih se tijela očekuje da procijene pouzdanost internih modela banaka za postupanje s valutno induciranim kreditnim rizikom .

18. Za prekogranične institucije valutno inducirani kreditni rizik i upravljanje njime trebali bi se odražavati u zajedničkim odlukama potrebnima u skladu s člankom 113. CRD-a i povezanim tehničkim standardima EBA-e, a koji su raspravljani na kolegijima nadzornih tijela uspostavljenima u skladu s člancima 51. i 116. CRD-a. Nadzorna tijela domaćini trebaju odmah obavijestiti konsolidirajuća nadzorna tijela ako je valutno inducirani kreditni rizik materijalan na supsidijarnoj razini.

II. 4.1 Supervizorski pregled testiranja otpornosti na stres

19. U skladu sa „Smjernicama o testiranju otpornosti na stres“ (GL 32) te kako bi se institucijama omogućilo da izdrže znatne promjene tečaja, nadležna tijela trebala bi osigurati da institucije uključe šokove povezane sa stranim valutama u svoje scenarije testiranja otpornosti na stres kao dio svojih testiranja otpornosti na stres ICAAP-a i testiranja otpornosti na stres na razini portfelja.

20. Testiranja otpornosti na stres trebala bi, ako je moguće, uključivati šokove za valutne aranžmane i posljedične promjene sposobnosti dužnika da otplate za cijeli portfelj i za svaku pojedinačnu valutu.

21. Nadležna tijela trebala bi pregledati testiranja otpornosti na stres koja provode institucije, uključujući odabir scenarija, metode, infrastrukturu i rezultate tih testiranja otpornosti na stres te njihovo korištenje u upravljanju rizikom. Nadležna tijela trebala bi osigurati da testiranja otpornosti na stres institucija u dovoljnoj mjeri pokrivaju valutno inducirani kreditni rizik u te da institucije poduzimaju odgovarajuće mjere ublažavanja za bavljenje rezultatima testiranja otpornosti na stres.

22. Kada se testiranja otpornosti na stres ne provode ili rezultati pregleda programa testiranja otpornosti na stres u institucijama otkrivaju njihovu nedostatnost, nadležna tijela trebaju zatražiti od institucija da poduzmu korektivne mjere. Usto nadležna tijela mogu poduzeti sljedeće:

- preporučiti scenarije institucijama;
- poduzeti supervizorska testiranja otpornosti na stres na pojedinačnim institucijama;
- primijeniti sustavna supervizorska testiranja otpornosti na stres na osnovi zajedničkih scenarija.

II. 5. Primjena nadzornih mjera

23. Na osnovi rezultata supervizorskih pregleda iz glave II., prethodno navedenih odjeljaka 3. i 4., nema potrebe za daljnjim nadzornim mjerama za institucije čije su aranžmane, strategije, postupke i mehanizme te dodatni kapitalni zahtjevi za pokrivanje valutno induciranih kreditnih rizika nadležna tijela procijenila kao prikladne. Kada se te točke smatraju neprikladnima, nadležna bi tijela trebala primijeniti najprikladnije mjere za bavljenje specifičnim nedostacima (poput zahtijevanja jačanja relevantnih aranžmana, postupaka, mehanizama i strategija, zahtijevanja

dodatnih rezervacija i/ili zahtijevanja poboljšanja metoda ICAAP-a ili drugih mjera navedenih u članku 104. CRD-a).

24. Ako nadležna tijela smatraju da institucije ne posjeduju kapital koji prikladno pokriva valutno inducirani kreditni rizik, trebala bi zatražiti od institucija zadržavanje dodatnih vlastitih sredstava koja su veća od minimalnih regulatornih kapitalnih zahtjeva u skladu s člankom 104. stavkom 1. CRD-a. Takvi dodatni kapitalni zahtjevi za valutno inducirani kreditni rizik za nezaštićene dužnike mogu biti nametnuti samostalno ili s drugim nadzornim mjerama koje imaju za cilj poboljšati aranžmane, strategije, postupke i mehanizme primijenjene za upravljanje valutno induciranim kreditnim rizikom kao dijelu nadzornih aktivnosti i mjera koje treba poduzeti na osnovi rezultata SREP-a. U slučaju prekograničnih bankarskih skupina i podružnica Europskog gospodarskog prostora, nametanje dodatnih kapitalnih zahtjeva podložno je postupku iznesenom u ITS-u za članak 112. CRD-a te bi se o tome trebalo obavijestiti instituciju pojašnjavajući odluku.

25. Dodatne kapitalne zahtjeve treba izračunati kao dio rezultata SREP-a koristeći sljedeću metodu prema kojoj bi nadležna tijela trebala **primijeniti dodatne kapitalne zahtjeve za valutno inducirani kreditni rizik**, a povezan s okvirom procjene rizika i rezultatima SREP-a:

- Nadležna tijela trebala bi primijeniti dodatne kapitalne zahtjeve uz zahtjeve za minimalnim regulatornim kapitalom za kreditni rizik proporcionalan udjelu kredita u stranoj valuti dužnicima koji nisu zaštićeni od rizika koristeći sljedeću formulu:

Postotak udjela kredita denominiranih u stranoj valuti, odobreni nezaštićenim dužnicima
**kapitalni zahtjevi za kreditni rizik (stup 1) * množitelj dodatnih kapitalnih zahtjeva na osnovi rezultata procjene SREP-a valutno induciranog kreditnog rizika*

gdje će:

- „množitelj dodatnih kapitalnih zahtjeva ” biti će povezan s rezultatima SREP procjene izloženosti institucije valutno induciranom kreditnom riziku koja je u skladu s GL 39 te Provedbenom uredbom za članak 113. stavak 1. točku (a)³:
 - bodovanje rizika „1” prema SREP-u (tj. valutno inducirani kreditni rizik procijenjen je kao „nizak”) privuklo bi dodatne kapitalne zahtjeve od 0 do 25 %;
 - bodovanje rizika „2” prema SREP-u – (tj. valutno inducirani kreditni rizik procijenjen je kao „srednje-nizak”) privuklo bi dodatne kapitalne zahtjeve od 25,1 % do 50 %;
 - bodovanje „3” – (tj. valutno inducirani kreditni rizik procijenjen je kao „srednje-visok”) privuklo bi dodatne kapitalne zahtjeve od 50,1 % do 75 % te
 - bodovanje „4” – (tj. valutno inducirani kreditni rizik procijenjen je kao „visok”) privuklo bi dodatne kapitalne zahtjeve od preko 75,1 % (ova brojka može premašiti 100 %).
- Prilikom odlučivanja o primjeni dodatnih kapitalnih zahtjeva, nadležna bi tijela trebala uzeti u obzir razinu koncentracije pozajmljivanja u stranoj valuti određene institucije u usporedbi s

³ U očekivanju finalizacije smjernica za „zajedničke postupke i metode za postupak supervizorskog pregleda i procjene” prema članku 107. stavku 3. CRD-a, referenca i kalibracija zasnivaju se na zajedničkoj metodi bodovanja iz GL 39. Nakon finaliziranja smjernica prema članku 107. stavku 3., referenca i kalibracija se sukladno tome revidiraju.

određenim valutama, povijesnom volatilnošću tečajeva za valute u kojima se koncentracija nalazi, aranžmanima tečajeva i drugim volatilnostima uključenima u te aranžmane.

- Kada se dodatne kapitalne zahtjeve kombinira s korištenjem drugih mjera u skladu sa stavkom 24., prethodno navedeni postotak trebao bi se koristiti kao indikator kako se ne bi djelovalo kažnjavajuće prema institucijama.
- Metoda se može primijeniti i na osnovi pojedinačnih portfelja ako nadležna tijela koriste bodove SREP-a za određene portfelje. U tom slučaju formula za izračun dodatnih kapitalnih zahtjeva za pojedinačne portfelje glasi:

*Udio kredita denominiranih u stranoj valuti odobren nezaštićenim dužnicima u specifičnom portfelju *kapitalni zahtjev za kreditni rizik u specifičnom portfelju (stup I) * množitelj dodatnih kapitalnih zahtjeva na osnovi rezultata procjene SREP-a valutno inducirano kreditnog rizika nezaštićenih dužnika u specifičnom portfelju*

26. Ako je institucija dio prekogranične bankarske skupine, stvarne razine dodatnih kapitalnih zahtjeva dogovaraju se u kontekstu postupka zajedničkog donošenja odluka prema odredbama članka 113. stavka 1. CRD-a.

27. Pristup definiranju dodatnih kapitalnih zahtjeva temeljen na SREP-u prikladan je za izračun dodatnih kapitalnih zahtjeva specifičnih za određenu instituciju. Ovaj pristup ne bi trebao dovesti u pitanje nadležna ili imenovana tijela koja koriste stup 2. u kontekstu članka 103. CRD-a, točnije u dijelu koji se odnosi na institucije sličnih profila rizika ili koje bi mogle biti izložene sličnim rizicima ili predstavljaju sličan rizik za financijski sustav, a što bi moglo opravdati dodatne kapitalne zahtjeve u cijelom sustavu viših razina.

II. 6. Interakcija s makrobonitetnim mjerama

28. Kako bi se izbjeglo udvostručivanje dodatnih kapitalnih zahtjeva za bavljenje ovim rizikom, nadležna tijela trebala bi također uzeti u obzir, prilikom primjene gore navedene metode, bilo kakve makrobonitetne mjere ili druge mjere politika koje nameću relevantna tijela (tj. makrobonitetna tijela) i koja od institucija zahtijevaju zadržavanje dodatnog kapitala za valutno inducirani kreditni rizik.

29. Kada takve mjere postoje, nadležna tijela trebala bi procijeniti:

- (i) jesu li druge institucije koje imaju rizik ili poslovni profil na koji su usmjerene makrobonitetne mjere izuzete iz učinaka mjere zbog njezina oblika (na primjer, ako makrobonitetna mjera znači da se nadležna tijela bave valutno induciranim kreditnim rizikom putem povećanih pondera rizika primjenjivih na kredite denominirane stranoj valuti, mjera bi obuhvaćala samo one institucije koje primjenjuju standardizirani pristup za izračun kapitalnih zahtjeva za kreditni rizik te stoga institucije koje primjenjuju IRB pristup ne bi bile izravno pogođene) i
- (ii) obuhvaća li makrobonitetna mjera osnovnu razinu valutno inducirano kreditnog rizika pojedinačnih institucija na odgovarajući način.

30. Na osnovi ovih procjena nadležna bi tijela trebala:

- (i) u slučaju da makrobonitetna mjera zbog svojih specifičnosti ne obuhvaća određenu instituciju (kao što je izneseno u točki 27.i.), nadležna tijela mogu razmotriti širenje makrobonitetne mjere izravno na institucije koje nisu obuhvaćene, na primjer primjenjujući istu najnižu stopu na pondere valutno induciranih kreditnih rizika koju koriste i institucije IRB-a u svojim modelima rizika na istoj razini kao i na uvećane pondere rizika makrobonitetne mjere za slične izloženosti institucija koristeći standardizirani pristup. Od institucija IRB-a tada bi se očekivalo da primijene te najniže stope u svojim modelima rizika, a razlika između normalnog izračuna dodatnih kapitalnih zahtjeva (prije primjene najniže stope) i kasnijeg izračuna smatrala bi se dodatnim kapitalnim zahtjevima za valutno inducirani kreditni rizik. To se može ilustrirati sljedećim primjerom:

	Banka koja koristi standardizirani pristup za izračun kapitalnog zahtjeva za kreditni rizik	Banka koja koristi IRB pristup za izračun kapitalnog zahtjeva za kreditni rizik
Nominalna svota izloženosti u stranoj valuti	100	100
Ponder rizika (regulatoran ili koji proizlazi iz izloženosti IRB-u)	35 %	15,6 %
Makrobonitetna mjera	70 % pondera rizika za izloženosti denominirane u stranoj valuti	
Širenje makrobonitetne mjere (stup 2. dodatni kapitalni zahtjevi)		70 % najniže stope za ponder rizika IRB-a primijenjen na izloženosti denominirane u stranoj valuti
Dodatni kapitalni zahtjev	$((100 * 0,7) - (100 * 0,35)) *$ minimalni kapitalni zahtjev	$((100 * 0,7) - (100 * 0,156)) *$ minimalni kapitalni zahtjev

- (ii) ako rezultati SREP-a ukazuju na to da se makrobonitetna mjera ne bavi na odgovarajući način osnovnom razinom valutno induciranoog kreditnog rizika određene institucije (tj. valutno inducirani kreditni rizik u institucijama veći je od prosječne razine na koju su usmjerene makrobonitetne mjere), onda bi se mjere trebale zamijeniti kapitalnim dodatkom specifičnim za instituciju koristeći metodu opisanu u glavi II.3.

Glava III. – Završne odredbe i primjena

31. Nadležna tijela trebaju primijeniti ove smjernice njihovim uvođenjem u svoje postupke nadzora do 30. lipnja 2014. i nakon objave konačne verzije. Nakon toga nadležna tijela trebaju osigurati učinkovitu usklađenost institucija s tim smjernicama.

